

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

תובעות
1. פלאש 90 בע"מ
2. הדס פרוש
ע"י ב"כ עו"ד דור נחמן

נגד

נתבע
מוחמד שריף
ע"י ב"כ עו"ד גזאווי גנאם

פסק דין

- 1
- 2 .1 בפניי תביעת התובעות, לפיצוי בגין פגיעה בזכויות יוצרים.
- 3 עפ"י הנטען בכתב התביעה, התובעת 1 היא סוכנות הצילום הוותיקה בישראל, וצילומיה
- 4 מופצים מידי יום למאות גופי תקשורת בארץ ובעולם. התובעת 2 היא צלמת עיתונות ותיקה
- 5 ומוערכת. התובעות טענו, כי הנתבע הוא בעליו של אתר עיתונות, תקשורת ומדיה הפונה
- 6 לקהל דובר ערבית, בכתובת www.elborj.net (להלן: "האתר").
- 7 ביום 6.9.15 צילמה התובעת 2 את הצילום נשוא התביעה, במסגרתו תיעדה הפגנה של אלפי
- 8 סטודנטים ועובדי הוראה מול בית ראש הממשלה, והצילום הועלה לאתר התובעת 1, למאגר
- 9 הצילומים הזמין ללקוחות התובעת 1, המשלמים לה דמי מנוי קבועים.
- 10 התובעות טענו, כי הנתבע עשה שימוש בצילום בכך ששילב אותו בכתבה שפורסמה באתר,
- 11 וזאת מבלי שקיבל לכך רשות, מבלי ששילם על הצילום או השימוש בו, ומבלי שנתן קרדיט
- 12 לצלמת, היא התובעת 2.
- 13 התובעות הוסיפו וטענו כי פנו לנתבע באמצעות בא כוחן אך הוא התעלם מפניותיהן, ולפיכך
- 14 הגישו התובעות תביעה זו, במסגרתה עתרו לפיצוי התובעת 1 בפיצוי ללא הוכחת נזק בסך
- 15 50,000 ₪ בגין הפגיעה בזכויות היוצרים שלה; לפיצוי התובעת 2 בגין הפרת זכותה המוסרית
- 16 בתביעה בסכום זהה; ולפיצוי התובעת 2 בגין עוגמת הנפש שנגרמה לה.
- 17
- 18 .2 בכתב הגנתו, הכחיש הנתבע את כל טענות התביעה, טען כי אינו אחראי לפרסום, כי הוא אינו
- 19 הבעלים של האתר ומעולם לא היה הבעלים שלו. עוד טען הנתבע, כי לא עשה כל שימוש
- 20 בצילום, ובטח לא לצרכיו המסחריים, והוסיף וטען כי מדובר בשימוש הוגן ומותר לפי החוק.
- 21 הנתבע טען עוד, כי לא קיבל את מכתבי ההתראה שנשלחו לו ולכן לא הגיב להם.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

- 1
- 2 3. מטעם התובעות הוגש תצהירו של מר יונתן שוחט, מנכ"ל ובעלי התובעת 1, ותצהירה של
- 3 התובעת 2, הצלמת גב' הדס פרוש; מטעם הנתבע הוגש, באיחור ניכר, ובפתח דיון ההוכחות
- 4 שהתקיים ביום 3.7.17, תצהירו שלו.
- 5 מר שוחט חזר בתצהירו בעיקרו של דבר על הנטען בתביעה, ופירט אינדיקציות שונות שהובילו
- 6 את התובעות למסקנה כי הנתבע הוא בעלי האתר שעשה שימוש מפר בצילום של התובעות
- 7 שהוא נשוא התביעה, לרבות דו"ח חוקר שנערך בהזמנת התובעת 1 וצורף כנספח 3 לתצהירו.
- 8 מר שוחט הבהיר את המודל העסקי על פיו פועלת התובעת 1, ולפיו מועלים הצילומים
- 9 המצולמים ע"י צלמי התובעת 1 למאגר צילומים הפתוח אך ורק ללקוחות התובעת 1,
- 10 המשלמים דמי מנוי בגובה עשרות אלפי ₪ בשנה על מנת להיות זכאים לגישה לצילומים
- 11 ולהשתמש בהם לצרכיהם. מר שוחט ציין כי ישנם מקרים בהם נמכרים צילומים גם ללקוחות
- 12 מזדמנים, ואז משתנה מחיר הצילום בהתאם ללקוח ולנסיבות, ויכול להגיע גם ל – 10,000 ₪
- 13 לצילום.
- 14 בתצהירה, פירטה התובעת 2 את פרטי ניסיונה, והדגישה כי התמונה נשוא כתב התביעה
- 15 צולמה על ידה. הדס הבהירה, כי צילום עיתונות בכלל, וצילום כדוגמת הצילום נשוא כתב
- 16 התביעה בפרט, מצריך השקעה של שעות רבות של צילום בשטח, במסגרתו מצולמים צילומים
- 17 רבים, במטרה להוציא "פריים" מוצלח שיספר את הסיפור החדשותי בצורה מיטבית.
- 18 הדס סיפרה על התחושות הקשות שליוו אותה לאחר שנודע לה שנעשה שימוש בצילום מבלי
- 19 שנרשם שהיא זו שצילמה אותו ומבלי שניתן לה קרדיט על כך.
- 20
- 21 4. בתצהירו טען הנתבע כי הוא עובד כשכיר במשרה מלאה בחברה למתנ"סים והקשר שלו לאתר
- 22 אלבורג' הוא רק כנציג המתנ"ס וכמי שעוסק בפרסום לעסקים באתרים מקומיים. לדבריו,
- 23 גם שימש כאיש קשר באתר לפרסומות, ומטעם זה הופיעו פרטיו, לרבות מספר הטלפון שלו,
- 24 באתר ובדף הפייסבוק שלו.
- 25 הנתבע טען כי לא היה לו קשר להורדת התמונה, ומעולם לא עסק בהורדת תמונות, ואף לא
- 26 השתמש בה לצרכים מסחריים. עוד טען הנתבע, כאמור, כי עפ"י ייעוץ משפטי שקיבל,
- 27 השימוע שנעשה בתמונה הוא שימוש הוגן כמשמעותו בחוק, שאינו מהווה הפרה.
- 28
- 29
- 30 5. דין התביעה להתקבל.
- 31
- 32 6. ראשית לשאלה האם הוכחה בעלות התובעות בזכויות היוצרים בצילום.

דיון והכרעה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

1
2 בחקירתם הנגדית של עדי התובעות, הקשה ב"כ הנתבע על העדים מדוע לא הוצג כל מסמך
3 שיוכיח כי זכויות היוצרים בצילום נתונות לתובעות, ובסיכומיו נטען כי הדבר לא הוכח.
4
5 דין טענה זו להידחות מכל וכל.
6
7 ראשית יצויין, כי הטענה כי התובעות אינן בעלות זכויות היוצרים בתמונה לא נטענה בכתב
8 ההגנה, ולפיכך היא מהווה הרחבת חזית.
9
10 בכתב הגנתו, אמנם הכחיש הנתבע את כל סעיפי התביעה, אך בצד כל הכחשה טרח ופירט
11 והבהיר כי ההכחשה מתייחסת לכך שהנתבע עצמו אינו בעלי האתר, מעולם לא השתמש
12 בצילום, לא הפר את זכויות היוצרים של התובעות וכיוצ"ב, אך לא הוכחשה עצם זכותן של
13 התובעות בצילום.
14
15 לפיכך, וכבר מטעם זה דין הטענה להידחות בהיותה הרחבת חזית.
16
17 ואולם, גם לגופו של עניין דין הטענה להידחות.
18
19 ב"כ הנתבע אמנם הקשה מדוע לא הוצג אישור רשמי או מרשם כלשהו המעיד על בעלות
20 התובעות בתמונה, אולם טענה זו נטענה בעלמא. לא ידוע לביהמ"ש על קיומו של מרשם
21 לזכויות יוצרים בצילומים, או על תעודה כזו או אחרת המעידה כי פלוני הוא בעל זכויות
22 ביצירה אלמונית, והנתבע אף לא הראה כי קיים אישור כזה כנטען על ידו.
23
24 כך, גם לא מצאתי כל ממש בטענות הנתבע כי היה על גב' פרוש להביא את היומן שיעיד כי
25 במועד בו צולמה התמונה נשלחה לצלם באותו אתר, משלא מצאתי בכך כל צורך.
26
27 גב' פרוש העידה בפניי כי התמונה צולמה על ידה, והבהירה כי באפשרותה להציג לביהמ"ש
28 את הקובץ המקורי של התמונה, אשר לא צורף לתצהיר מחמת מגבלה טכנית (ראו סעיף 11
29 לתצהירה). הן גב' פרוש והן מר שוחט – אשר לא למותר לציין כי עדויות שניהם היו מהימנות
30 בפניי ולא ראיתי כל סיבה לפקפק באמינותן – העידו כי הזכויות לצילום, אשר כאמור צולם
31 ע"י גב' פרוש תוך כדי עבודתה כשכירה של התובעת 1 – שייכות לתובעת 1.
32
33 להשקפתי, בנסיבות אלו, ובהעדר כל אינדיקציה ולו הקלושה והרחוקה ביותר לכך שהתמונה
34 צולמה ע"י אדם אחר או שזכויות היוצרים בה שייכות לאדם או גוף אחר - די בכך כדי לקבוע,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

1 כי התובעות הרימו את הנטל המוטל עליהן להוכיח כי זכויות היוצרים בצילום שייכות
2 לתובעת 1.

אחריות הנתבע לפרסום

6 7. האם הוכח כי הנתבע הוא בעל האתר שביצע את השימוש המפר?
7

8 כזכור, בכתב הגנתו לא הכחיש הנתבע כי הפרסום המפר פורסם באתר אלבורג', שהוא אתר
9 עיתונות, תקשורת ומדיה, הכולל מידע, ידיעות ותכנים שיווקיים. אלא, שהנתבע טען כי הוא
10 אינו הבעלים של האתר ולא ביצע כל שימוש מפר בצילום.

11
12 כפי שאפרט להלן, מצאתי לדחות את גרסתו של הנתבע, אשר היתה כבושה, פתלתלה,
13 מתחמקת ורוויית סתירות, ואשר עדותו בפניי היתה בלתי מהימנה בעליל משלא עלה בידו
14 ליתן הסבר לאף אחת מן התהיות שהוצגו לו בחקירה הנגדית.

15
16 8. בפתח הדברים אציין, כי אכן לתצהיר עדותו של מר שוחט צורף דו"ח חקירה, אשר בצדק טען
17 ב"כ הנתבע כי היה על התובעות להגישו באמצעות עורכו, ולהעמידו לחקירה נגדית.

18
19 במעמד הדיון דחיתי את טענת הנתבע כי יש להוציא את הדו"ח מהתיק, משלא נטענה במועד,
20 וקבעתי כי שמורות לצדדים טענותיהם לעניין משקל הראייה לסיכומים.

21
22 מכל מקום, כפי שאפרט להלן, גם אם אתעלם לחלוטין מקיומו של דו"ח החקירה, וגם אם
23 אתעלם לחלוטין מהמסמך שהוגש במעמד הדיון וסומן ת/1 והנתבע התנגד להגשתו - סבורני
24 כי התובעות הביאו די אינדיקציות וראיות לכך שהנתבע הוא בעל האתר או למצער בעל
25 השליטה בו, לכל הפחות ברמה המעבירה את נטל הבאת הראיות לסתור לכתפי הנתבע. משלא
26 הביא הנתבע ולו בדל של ראייה כדי לסתור הנחה זו (אלא להיפך), הרי שדין גרסתו להידחות
27 ויש לקבוע כי במאזן ההסתברויות עלה בידי התובעות להוכיח כי הנתבע הוא בעלי האתר
28 והוא האחראי לפרסום המפר.

29
30 אפרט את הדברים.

31
32 9. כפי שפורט בתצהירו של מר שוחט – שמו של הנתבע מופיע באתר הפייסבוק של האתר (ראו
33 נספח 4 לתצהיר מר שוחט). בנוסף לכך, לנתבע תיק עוסק פטור פעיל ברשויות המס, בו נכתב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

- 1 שם האתר בשורת כינוי העסק – "אתר אלבורג' קלנסווה" (ראו נספח 5 לתצהיר מר שוחט).
2 שמו, כינויו ומספר הטלפון של הנתבע אף מופיעים באתר האינטרנט לצורך יצירת קשר (ראו
3 נספח 6 לתצהיר מר שוחט).
4
5 לטעמי, באינדיקציות אלו די כדי לבסס הנחה סבירה כי הנתבע – הרשום באתר האינטרנט
6 אלבורג' כאיש הקשר היחיד, ואשר שם עסקו ברשויות המס הוא "אתר אלבורג' קלנסווה" –
7 הוא הבעלים של האתר או לכל הפחות בעל השליטה בו והרוח החיה מאחוריו. דעתי היא, כי
8 על מנת לסתור הנחה זו, היה על הנתבע להביא ראיות כלשהן מטעמו כדי לסתור אותה.
9
10 10. ואולם, כפי שאפרט להלן, מעדותו של הנתבע ומהתנהלותו במהלך ההליך, עולה בבירור כי
11 לא זו בלבד שהנחה זו לא נסתרה, אלא שהיא התחזקה והתבססה עקב דברים שנמסרו ולא
12 נמסרו מאת הנתבע.
13
14 במה דברים אמורים?
15
16 הנתבע לא הכחיש את הנטען בתצהיר מר שוחט, והוא אישר שפרטיו מופיעים באתר, אך טען
17 כי אלו מופיעים כמי מעובדי האתר וכאיש קשר לצורכי פרסומות בלבד; ביחס לעוסק הפטור
18 ציין, כי אתר אלבורג הוא ביטוי מוכר בקלנסווה.
19
20 מכל מקום, הנתבע לא הביא כל עדות מטעמו, ואף לא צירף כל מסמך או בדל של ראיה כדי
21 לבסס טענתו זו. אין צריך לומר, כי כל המסמכים אשר יכולים לבסס או להפריך את טענת
22 התובעות כי הנתבע הוא בעלי האתר, או ללמד על טיב הקשרים המתקיימים בינו לבין האתר,
23 הם מטבע הדברים מסמכים המצויים בשליטתו הבלעדית של הנתבע. ואולם, הנתבע לא
24 המציא ולו בדל של ראיה, ואף לא למותר להוסיף כי חרף צווים שהוצאו ע"י ביהמ"ש נמנע
25 מלגלות את המסמכים המצויים ברשותו ולערך גילוי מסמכים כמתחייב בדין. הימנעות זו
26 של הנתבע להמציא מסמכים אותם נדרש בצו שיפוטי להמציא עומדת לו לרועץ, וגם אי
27 הבאתו של כל מסמך העלול ללמד על טיב היחסים העסקיים בינו לבין אתר אלבורג' נוקפת
28 אף היא לחובתו ומחזקת את הראיות שהובאו מטעם התובעות.
29
30 11. אם לא די בכך הסבריו של הנתבע לדברים היו דחוקים ובלתי משכנעים בעליל.
31
32 ראשית, הנתבע סתר את עצמו מספר פעמים. בתצהירו טען כי כל תפקידו באתר היה לאתר
33 לקוחות שהיו מעוניינים בפרסום עסקיהם באתר ולקשר בינם לבין בעל האתר ועובדיו (סעיף

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

- 1 13 לתצהיר), ואילו בעדותו בפניי טען כי "עשיתי הסכם עם אתר אלבורג שאני עוזר לכתבים
2 במגזר, אירועים של תאונות, משהו כזה" (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 35-36).
3
4 לאחר מכן, טען כי על מנת להוכיח את עצמו כאחראי שיווק במתנ"ס, הביא פרסומות לאתר
5 על מנת לקבל כתבות חינם לטובת המתנ"ס (עמ' 15 ש' 21) ואף הוסיף, כי "לא היו לי הכנסות,
6 עשיתי החלפות כתבות מול פרסומות" (עמ' 15 ש' 35). כאשר נדרש ליתן הסבר מדוע היה צורך
7 לפתוח תיק ברשויות המס אם לא היו לו הכנסות, שינה טעמו, והודה כי הוא גם מקבל כסף
8 מן המפרסמים (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 12 ואילך).
9
10 זאת ועוד. מחקירתו הנגדית של הנתבע עלה כי תמורת הכספים ששילמו לו המפרסמים עבור
11 הפרסומות, הפיק להם פנקס קבלות אשר מנוהל אצל רואה החשבון שלו, כאשר בסופו של
12 דבר הודה, כי על הקבלות רשום "אתר אלבורג" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 32 עד עמ' 18 ש' 6).
13
14 בהמשך, טען הנתבע בפניי, כי במסגרת עסקו לשיווק פרסומות לעסקים מקומיים, הוא
15 מפרסם לא רק באתר אלבורג אלא גם באתר נוסף, אתר קלנסווה, אך לא הצליח להסביר,
16 ולו בדוחק, למה רק בראשון רשומים פרטיו ומספר הטלפון שלו, ומדוע עסקו מכונה באותו
17 שם בדיוק כמו של אתר האינטרנט הנדון, שבו פורסמה התמונה המפרה.
18
19 אלו הן רק דוגמאות מעטות מיני רבות, לסתירות ולתמיהות שעלו בעדותו של הנתבע, אשר
20 לא הצליח להסביר את האינדקציות השונות המצביעות כולן על המסקנה כי הוא הוא בעלי
21 האתר. אדרבא, דווקא התחמקותו בתירוצים קלושים וניסיונו להרחיק עצמו מן האתר
22 ולהצניע את חלקו, מחזקים מסקנה זו.
23
24 12. על זאת יש להוסיף, כי גם גרסתו של הנתבע לשאלה מי הוא הבעלים האמיתי של האתר היתה
25 כבושה תמוהה ומתחמקת.
26
27 כך, בכתב ההגנה לא סיפר הנתבע מי הוא בעלי האתר (אשר עימו הוא עומד אף לפי הודאתו
28 בכתב ההגנה בקשרים עסקיים כאלו או אחרים), ולא כל שכן שלא הגיש נגדו הודעת צד ג'
29 כפי שהיה מתבקש בנסיבות העניין.
30 במעמד ישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 26.1.17, משנשאל בא כוחו על הדברים טען,
31 בנוכחות הנתבע ועל דעתו, כי זהות בעלי האתר אינה ידועה לנתבע, שכן הנתבע אינו מתקשר
32 איתו באופן אישי, אלא רק טלפונית (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 6-7).
33 גם בתצהירו, לא סיפר הנתבע דבר וחצי דבר ביחס לזהות בעלי האתר.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

1
2 והנה, לפתע בעדותו בפניי מסר הנתבע את שמו המלא של בעל האתר, לטענתו, הוא מר מג'די
3 מסארווה (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 22). לשאלה מדוע לא הובא אותו מג'די לעדות ומדוע לא
4 הוגשה נגדו הודעת צד ג', לא הצליח הנתבע ליתן הסבר מניח את הדעת, והוא התפתל
5 בתשובותיו, עד שלבסוף אישר כי סיכם עם אותו מג'די, כי אם יחוייב לשלם פיצוי במסגרת
6 תיק זה, ישלם מג'די את הפיצוי (ראו עמ' 18 לפרוטוקול ש' 19 עד עמ' 19 לפרוטוקול ש' 17).
7
8 עמדתי היא, כי מדובר בגרסה בעייתית, אשר אף בה - כמו בעצם אי הבאתו של מג'די לעדות
9 – יש כדי לחזק את המסקנה העולה מן הראיות שהוצגו ע"י התובעות – כי הנתבע הוא בעלי
10 האתר, או כי לכל הפחות פעל על דעתו של בעלי האתר, גם בעניין נשוא התביעה.
11
12 13. העולה מן המקובץ, כי התובעות הצליחו לעמוד בנטל המוטל עליהן ולהוכיח במאזן
13 ההסתברויות כי הנתבע הוא הבעלים של אתר האינטרנט אשר ביצע את הפרסום המפר או כי
14 לכל הפחות פעל על דעתו של הבעלים בפרסומו את הפרסום המפר.
15
16 14. לא ראיתי כל בסיס לטענה כי מדובר בשימוש מותר.
17
18 מעבר לכך שמדובר באופן ברור ומובהק בטענה עובדתית חלופית, הרי שהנתבע לא הבהיר,
19 ולו ברמז מדוע בא פרסומו של הצילום באתר שאין מחלוקת כי הוא פועל למטרות רווח,
20 בגדרי איזה מן החלופות של שימוש מותר.

גובה הפיצוי

21
22
23 15. כאמור, התובעות עתרו לפיצוי סטטוטורי, ללא הוכחת נזק, וזאת הן בשל הפגיעה בזכויות
24 היוצרים של התובעת 1 והן בשל הפגיעה בזכותה המוסרית של התובעת 2 באי מתן קרדיט.
25
26 ב"כ הנתבע הדגיש כי לא הוכח שווי השוק של התמונה. בכך צודק ב"כ הנתבע, ומוכנה אני
27 אף להניח כי שווי השוק של התמונה יכול להוות שיקול במכלול השיקולים אותם לוקח
28 ביהמ"ש בחשבון בבואו לפסוק את הפיצוי. יחד עם זאת, ודאי אין לומר כי הוא חזות הכל.
29
30 יתר על כן. מקובלת עליי טענת התובעות כי פסיקת פיצוי בסדרי גודל של הסכום אותו ממילא
31 היה על המפר לשלם עבור הרשות לעשות שימוש ביצירה, מחטיאה את מטרות החוק, ויוצרת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' שריף

תיק חיצוני:

- 1 תמריץ חיובי להפרת זכויות יוצרים ותמריץ שלילי לתשלום עבור הרשות לעשות שימוש
2 ביצירה.
3
- 4 16. בבואי לקבוע את גובה הפיצוי הראוי בנסיבות העניין מצאתי ליתן את הדעת לכך שמדובר
5 בפרסום בודד של תמונה אחת, ומאידך כי השימוש נעשה למטרות רווח, באתר מסחרי.
6
- 7 אשר לפגיעה זכות המוסרית אציין, כי להשקפתי הנתבע הוסיף חטא על פשע בכך שלא זו
8 בלבד שבחר הנתבע לעשות שימוש בתמונה שזכות היוצרים לה נתונה לתובעות מבלי לבקש
9 את רשותן ומבלי לשלם לתובעת 1 על הזכות להשתמש בתמונה, אלא שהוא גם לא נתן קרדיט
10 לתובעת 2 על עבודתה ויצירתה, כך שקהל לקוחותיו שנחשפו לתמונה לא ידעו כלל שהיא
11 צולמה על ידה. לפיכך ראוי לחייבו בפיצוי נוסף ונפרד בגין הפרת הזכות המוסרית של התובעת
12 2 מעבר לפיצוי התובעת 1, שמקובל עליי שעליו להיות מרתיע ולפיכך עליו לעלות משמעותית
13 על הסכום שהיה הנתבע משלם לו ביקש לעשות שימוש בתמונה ברשות.
14
- 15 17. לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול נסיבות העניין, ועיינתי בפסיקה שאליה הפנו התובעות,
16 מצאתי לחייב את הנתבע לשלם לכל אחת מן התובעות פיצוי בסך 15,000 ₪.
- 17 לא מצאתי הצדקה לפסוק פיצוי בגין עוגמת הנפש שנגרמה לתובעת 2 בנפרד מהפיצוי על
18 הפרת זכותה המוסרית.
19 הנתבע יישא בהוצאות התובעות ובשכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.
20 בקביעת שיעור ההוצאות לקחתי בחשבון את התנהלותו הדיונית של הנתבע לכל אורך ההליך,
21 ומאידך את העובדה שבהחלטה מיום 3.7.17 כבר חוייב בהוצאות באופן חלקי בגינה.
22
- 23 ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, בהעדר הצדדים.
24

כרמית בן אליעזר, שופטת

25
26
27
28

